

ไม่กวนบ้าน

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๕

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

มันข้อ ๓๖๓.นะ

ถาม : ๓๖๓. เรื่อง “มูลนิธิพระสงบ”

หลวงพ่ : หัวข้อนะ เขาถามมาว่า

ถาม : ไม่รบกวนครูบาอาจารย์ครับ ผมต้องการสร้างบุญกับกองทุนพระสงบ เนื่องจากผมอยู่นครศรีธรรมราช ยังไม่มีโอกาสขึ้นไปกราบพ่อแม่ครูจารย์ จึงอยากทราบหมายเลขบัญชีของทางวัด จะได้โอนเงินไปร่วมทำสังฆกรรมะ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมครับ ด้วยความเคารพ

หลวงพ่ : ฉะนั้น เขาไม่ได้ถามเรานะ เขาเขียนมาถามผู้ดูแลเว็บไซต์ มาจากนครฯ ฉะนั้น กรณีอย่างนี้หนึ่ง แล้วก่อนหน้านั้นเราบอกว่าเราตอบปัญหาหน้าเว็บทุกวันเลย แล้วปัญหามันตอบไปแล้ว มันเหมือนกับว่าคนถาม นี่บางทีถามไปแล้ว แล้วไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ตั้งใจมันก็มีอาการ มีความรู้สึก มีต่างๆ เราเห็นว่าคำถามอย่างนี้ การถามธรรมะนะ ถ้าได้ถามกันตัวต่อตัว ได้ถามกันซึ่งๆ หน้ามันได้ซัก ได้ต่างๆ

แต่เวลาตอบปัญหา นี่เวลาตอบปัญหามันสำเร็จรูป พอสำเร็จรูปปั๊บ หนึ่งการตอบปัญหามันมีหลายชั้นนัก ชั้นหนึ่งคือสิ่งที่คนที่รู้ รู้จากการประพฤติปฏิบัติอย่างหนึ่ง รู้จากจินตนาการอย่างหนึ่ง รู้จากการได้ศึกษาตามตำราอย่างหนึ่ง ความรู้ของคนเข้าถึงธรรมะนี่มันแตกต่างกัน ฉะนั้น เวลาคำถามมันเขียนมา คนตอบนี่พอเข้าใจ แต่เวลาถามไป คนถามนี่หงุดหงิด หาวว่าคนตอบไม่เข้าใจคำถาม บอกว่าทำไมไม่ตอบให้มันชัดเจน ไม่ตอบให้มันรู้แจ้ง ไม่ตอบอะไร นี่เป็นความคิดของโลกนี้

ฉะนั้น คำถามอันนี้หนึ่ง ที่ว่าบางทีเราจะเลิกตอบคำถาม พอพูดอย่างนี้ปั๊บ โอ้โฮ มันเข้าไปในเว็บไซด์กันใหญ่เลย อู๋ หลวงพ่ออย่าซักสะพาน หลวงพ่อต้องมีเมตตา หลวงพ่อ เขาว่าไปนู่นเลยนะ หลวงพ่อไม่มีสตางค์ใช่ไหม? อ้อ เว็บไซด์นี้ไม่มีใคร สนับสนุนหรืออย่างไร? ถ้าไม่มีใครสนับสนุนจะส่งเงินมาช่วยสนับสนุน โอ๊ย ตื่นกัน ใหญ่เลย

นี่อันนั้นอันหนึ่ง นี่ประเด็นหนึ่งนะ กับประเด็นที่แบบว่าเขาถามเรื่องหมายเลข บัญชี เราจะบอกว่าสมัยก่อนนะ หลวงตาท่านประพาศปฏิบัติท่านจะบอกว่า “เงินนี่เป็น อสรพิษ” เวลาเราอยู่กับท่านนะ เวลาที่มีเงินขึ้นมาท่านถามว่า “หมู่คณะ หมู่คณะจะต้อง ใช้เงินสงฆ์ไหม?” ถ้าใครมีความจำเป็นต้องใช้ ท่านก็แบบว่าเป็นของกองกลางไป

แต่สุดท้ายแล้วมันไม่มีใครกล้าพูดหรอก เพราะสิ่งที่เขาเคารพศรัทธาก็คือศรัทธา ตัวท่านนั่นแหละ พอเขามาทอดกฐินมันก็เป็นของสงฆ์นั่นแหละ ท่านก็บริหารจัดการ ท่านก็ดูแลใช้จ่าย ท่านจะมีกองหนึ่ง มีส่วนหนึ่งเอาไว้ในวัดให้คนดูแลซื้อพวกน้ำปานะ ซื้อพวกโกโก้ พวกอะไรนี่เข้าโรงน้ำร้อน ส่วนหนึ่งให้คนดูแล ท่านจะมีส่วนหนึ่ง แล้ว ส่วนหนึ่งท่านก็จะช่วยโลก สมัยนั้นนะ สมัยที่ยังไม่ออกมาช่วยโลก แต่คำว่าช่วยโลก ของท่าน ท่านช่วยได้ดินมานานแล้ว

แล้วก่อนหน้านั้น เห็นไหม ท่านบอกว่าตอนที่ท่านสร้างกุฏิ ก่อนที่ท่านจะสร้าง กุฏิคนโอนเงินมาให้ท่าน ตอนที่ยังอยู่กระต๊อบ เขาโอนเงินมาก็จำเป็นต้องสร้าง สุดท้าย ท่านถึงบอกว่า

“ต่อไปนี่ใครจะโอนเงินมาต้องมีเหตุมีผล ต้องรู้ว่าใช้เหตุผลสิ่งใด ถ้าใครไม่บอก เหตุผลมา ใคร โอนเงินมาทำอะไรก็โอนกลับหมด”

ใครโอนเงินให้ท่าน ท่านตีกลับหมดเลย คือท่านไม่สนใจหรอก ท่านไม่สนใจ เรื่องอย่างนี้หรอก โอ้เรื่องเงิน เรื่องทอง ท่านบอกว่า “เงินนี่คืออสรพิษ” มันอยู่ใน พระไตรปิฎกไง มันมีอยู่ในพระไตรปิฎก แล้วที่ว่าโจรเขาปล้นเงินมา แล้วเขาหนีไป แล้ว เจอคนไถนาอยู่ แล้วเอาไปทำตกไว้ พอทำตกไว้ แล้วนี่เวลาพระพุทธเจ้าออกบิณฑบาต ใจ มากับพระอานนท์ พระอานนท์เดินตามหลังมา พระพุทธเจ้าชี้เลย

“อานนท์ นี้อสรพิษ อสรพิษ”

เพราะเงินเขาเอามาซ่อนไว้ พระอานนท์ก็ยังคงเดินตาม ก็ยังไม่เข้าใจหรอก แต่เวลาคนเขาไปปล้นมา แล้วเจ้าหน้าที่เขามาจับ เขาจับคนนั้น จับชวานานั้นแทบไปฆ่าเลย แล้วเวลาจะไปฆ่านีเขาก็บอกว่า“อสรพิษ อสรพิษ”

จนเจ้าหน้าที่เขาสงสัย “ทำไมเธอพูดอย่างนั้นล่ะ? ว่าเงินนี้เป็นอสรพิษ”

“เพราะพระพุทธเจ้าเดินมา พระพุทธเจ้าบอกอสรพิษ”

เขาก็เลยไปสืบจากพระพุทธเจ้าว่าเป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า? ไปสืบว่าจริง ใ้คนนั้นก็เลยรอดตายไป ไม่อย่างนั้นคนนั้นตายนะ ชวานา นี่สมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าบอกเงินเป็นอสรพิษ เงินเป็นอสรพิษ ทีนี้เพราะมันปล้นมาไง พอมันปล้นมา เจ้าหน้าที่มาถึงมันก็ทิ้งไว้แถวนั้นแหละ พอทิ้งไว้แถวนั้น เจ้าหน้าที่มาก็เห็นชวานาอยู่ที่นั่นคนเดียว ก็จะมีใคร ก็จับ พอจับไปนี่สอบสวนแล้วเขาไม่ได้ทำ เขาบริสุทธิ์ใจ นี่เขาบอก เขารำพึงใจว่าเงินเป็นอสรพิษ แล้วจะพูดให้ใครฟังก็ไม่ใช่เพราะเขาไม่มีหลักฐาน

“เงินเป็นอสรพิษ”

“ทำไมเธอพูดอย่างนั้นล่ะ?”

“ก็พระพุทธเจ้าบอกว่าเงินนี้เป็นอสรพิษ อสรพิษ”

ก็เลยไปสืบ ไปถามพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าบอกเป็นอย่างนั้นจริงๆ คนนั้นก็เลยรอดไป

นี่เราจะบอกว่าสมัยก่อนจะช่วยชาติ เห็นไหม กรณีอย่างนี้ท่านไม่ออกมายุ่งเลย คำว่าไม่ออกมายุ่งนะ แล้วเวลาเราจะช่วยเหลือเจือจานสังคม เราก็ช่วยเหลือเจือจานด้วยกำลังของเรา เรามีกำลังเท่าไหน เราก็ช่วยเหลือเจือจานได้แค่นั้น ไม่มีกำลังก็ไม่ช่วย

การช่วย เห็นไหม คุณให้เราให้อาหารคน เราให้อาหารสัตว์ เวลาสัตว์มันกินมันก็เป็นประโยชน์กับมัน เราก็ดีใจนะถ้าเราให้อาหารสัตว์ แต่ถ้าเราให้อาหารสัตว์จนสัตว์มันกินไม่หมด กินเหลือ กินทิ้ง กินขว้างนี่มันเป็นประโยชน์ไหม? มันไม่เป็นประโยชน์เลย การให้ทาน การเสียสละ เราเสียสละอยู่ที่นี่เราทำเพื่อใครล่ะ? ถ้ามันเป็นประโยชน์นะ เขาฟังแล้วเขาเป็นประโยชน์นะ เราก็ดีใจ เราก็อยากทำ แต่ถ้ามันไม่เป็นประโยชน์เราก็ไม่ทำ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าทำไปแล้วมันไม่เป็นประโยชน์เราก็หยุด ก็เราจะหยุดก็ได้ ไม่หยุดก็ได้มันอยู่ที่เรา มันไม่ได้อยู่ที่ว่า พอจะหยุดขึ้นมา หลวงพ่อไม่มีปัจจัยใช้ไหม? ไม่มีคนสนับสนุนใช้ไหม? ต้องมีคนสนับสนุน ใช้อย่างนี้เราเห็นโลกเขาทำกัน โลกเขาทำกัน อย่างนั้น เราก็มองว่าเวลาโลกเขาเคลื่อนไหวกัน เขาแบบว่าเหยแผ่กัน ทุกคนก็อยากมีส่วนร่วมๆ ก็ร่วมกันไป อันนี้เป็นเรื่องโลกๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องของธรรมะ เวลาหลวงตา ท่านพูด

“การให้ ให้กันไม่ได้หรือ?”

แล้วถ้าให้กันแล้ว ให้กันด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ เราให้แล้วเหมือนทิ้งเหว มันไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น เรื่องที่ว่าเขาจะโอนมาทำบุญ เขาจะช่วยกองทุนต่างๆ มันก็เรื่องของเขา เรื่องจิตใจของเขา แต่ทีนี้ถ้าเราทำ โดยการที่ว่ามีเลขบัญชี มีอะไรนี่มันก็แปลกๆ อยู่นะ ทีนี้ถ้ามีแปลกๆ อยู่ นั่นทำไมครูบา อาจารย์ทำละ?

ครูบาอาจารย์ท่านออกมาช่วยโลกจนเป็นเรื่องสาธารณะ เป็นเรื่องโลกไปแล้ว แต่ขณะที่เมื่อก่อนนั้นที่ท่านยังไม่ออกมาช่วยโลกนะ ท่านไม่เอาหรือเรื่องอย่างนี้ เรามีเท่าไรก็ช่วยเท่านั้น ถ้าจบแล้วก็คือจบ ถ้าจบแล้วมันสุดความสามารถก็แค่นั้นแหละ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ โลกมันเป็นได้แค่นั้น ใครจะค้าตลอดชีวิตมันเป็นไปได้อย่างไร? มันไม่มีหรือ

ฉะนั้น ใ้อการที่ว่าหมายเลขบัญชีๆ จะพูดไว้เลยว่าไม่ต้องห่วง ถ้าเรามีกำลังเราก็ทำได้ สิ่งที่เราจะทำ ที่ว่าเปิดเว็บไซต์แล้วตอบปัญหาอยู่นี้ เพราะก่อนหน้านั้นนะ ก่อนที่จะออกมาทำ เห็นเขาโกหกกัน เห็นเขาอโอเซาะ จอเลาะ เห็นเขาทำอะไรกันแปลกๆ มาก ฉะนั้น ที่ออกมาพูดก็พูดอย่างนั้น ถ้าพูดจบแล้วมันเป็นเรื่อง เป็นตอนนะ

คำว่าเป็นเรื่อง เป็นตอน หมายความว่าสมัยพุทธกาลนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ ใครมีปัญหา ก็ไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่เรื่องการโกหกมดเท็จมันจะไม่ค่อยรุนแรงหรือ เพราะว่าพระพุทธเจ้าอยู่ พระพุทธเจ้าพยากรณ์ อันนั้นถูก อันนี้ผิดชัดเจนมาก แล้วถ้ามันมีครูบาอาจารย์ที่เป็นหลักเป็นเกณฑ์อยู่ มันก็มีมานะ แล้วมันก็เหยแผ่มาเรื่อยๆ

สมัยหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านออกประพฤติปฏิบัติ สักคมเขาไม่เชื่อว่ามรรคผลมีหรือ คุณิเรื่องเชื่อนี้ นรก สวรรค์เขายังไม่เชื่อกันเลย ประเพณีเขามีไว้ทำไม? นิศาสนาพุทธมีไว้ทำไม? ก็มีไว้เป็นคู่มือ เป็นของคู่ เป็นของที่มีอยู่กับโลก แล้วมรรคผลเขาไม่เชื่อกันหมดแล้ว ฉะนั้น เวลาครูบาอาจารย์ท่านมาพื้นขึ้นมา พื้นขึ้นมาก็เป็นมรรคเป็นตอน เป็นครั้ง เป็นคราว

อันนี้ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราจะตอบปัญหา เราจะทำอะไรของเรา เราทำด้วยความรู้สึก ด้วยความเห็นของเรา ฉะนั้น ไอ้เรื่องใครมีน้ำใจ ใครจะคิดนั้นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าเวลาจะโอดกันไป โอดกันมา จะเปิดอะไรนี่มันเป็นเรื่องวุ่นวาย มันเป็นเรื่องนะ ใช่ว่าบางครั้งมีน้ำใจอยากช่วยเหลือก็จริงอยู่ แต่ถ้าเราทำของเรา มีคนจะถามมาบ่อยๆ ถามถึงสำนักงาน ว่าสำนักงานจะเป็นอย่างไร? ใครจะช่วยเหลือกันอย่างไร? นี่สำนักงานเสียก็ไม่ดี ภาพก็ไม่ดี เพราะไม่มีสตางค์ใช่ไหม? ทำไมไม่ทำให้มันดีขึ้นไปกว่านี้?

คนเขียนเข้ามาเนียะ แต่การที่เราคิดของเราว่าที่เราจะเผยแพร่ หรือว่าเราจะเจ๊งาน เราจะให้ที่นี่เราก็ให้สัจจะ ให้ความจริง ถ้าสัจจะความจริง คุณภาพของมันมีค่าที่สุดคือความเท็จ ความจริงในธรรมะนั้นนะ ตรงนั้นแหละสำคัญที่สุด ไอ้รูปแบบ ไอ้สิ่งต่างๆ มันเป็นเรื่องรอง ถ้าเป็นเรื่องรอง สิ่งนั้นเห็นไหม “สวยแต่รูป จุบไม่หอม” รูปลักษณะดีมาก ทุกอย่างดีมาก แต่ไม่มีเนื้อหาสาระเลย ความเป็นจริงในธรรมะไม่มีเลย มันมีไว้ทำไม?

นี่มีคนมาช่วย คนมาพูดมากบอกว่าเว็บไซต์ของหลวงพ่อมันเป็นรุ่นโบราณ คร่ำครึ เป็นสิ่งที่ไม่น่าดูเลย มันไม่ชวนมอง มีคนมาเสนอเยอะ จะมาทำรูปเล่มให้ จะมาทำอะไรให้ พอเขาทำมาทำนะ เขาทำให้ใช่ไหม? เขาก็มีโลกทัศน์ของเขา วิสัยทัศน์ของเขาก็มีใช่ไหม? พอเขาทำให้อย่างนี้แบบนี้เขาก็จะทำให้ต่อไป เนื้อหาสาระหลวงพ่อนี้ไม่ดีเลยทำไมล่ะ? เพราะหลวงพ่ชอบค่าคน เอาเนื้อหาสาระที่ดีๆ สิ หลวงตาถึงได้บอกไง หลวงตาเวลาท่านพูดนะ ท่านให้อาจารย์สุดใจเป็นคนแกะเทป

ท่านบอกว่า “ท่านสุดใจนี่นิวเคลียร์ นิวตรอนตัดออกหมดเลย แล้วก็เอากล้วยหอม กล้วยไข่เข้าไป”

นิวเคลียร์ นิวตรอนคือคำที่ท่านพูดรุนแรงไป คือคำพูดของท่านที่จะเป็นประโยชน์ นั่นแหละนิวเคลียร์ นิวตรอนคือมันเป็นประโยชน์ มันเป็นที่ที่จะกระเทือนกิเลสคน แต่ไอ้คนที่ใจเป็นโลกไซ้ใหม่? เออ คำนี้มันคำรุนแรง คำนี้มันสะเทือนสังคมเห็นไหม ตัดออก ตัดนิวเคลียร์ นิวตรอนออก แล้วก็ใส่กล้วยหอม กล้วยไข่ กล้วยหอม กล้วยไข่ก็คำประโลมโลกไป คำที่สุภาพอ่อนโยนไป คำที่พูดแล้วโลกเขามีความพอใจไป

นี่หลวงตาท่านพูด พอหลวงตาท่านพูดเราตีความออก เราเข้าใจหมดนะ แต่ แต่มันก็เป็นเรื่องวุฒิภาวะของคน คนจะเข้าใจได้หรือเข้าใจไม่ได้ ฉะนั้น สิ่งทีบอกว่าคุณนั้นก็จะมาทำเว็บไซต์ให้ คนนั้นก็เข้ามาช่วยสนับสนุน คนนั้นก็ทำอย่างนั้น นี่เพราะอะไรล่ะ? เพราะเขาก็มีความรู้สึกของเขาเหมือนกัน พอทำมาแล้ว เขาทำให้มาแล้วไซ้ใหม่? ตรงนี้ก็ไม่ได้แก้ให้แล้ว ไอ้ธรรมะที่หลวงพ่อบุญคิดยังไม่ได้แก้ หลวงพ่อบุญไฉนคิดหมดเลย ที่หลวงพ่อบุญไฉนคิดหมดเลย ต้องแก้ให้ความเข้าใจหนู ให้หนูเข้าใจไป ถ้าหนูแก้ให้ดี นี่ธรรมะหลวงพ่อบุญจะดีแล้ว มันก็ตัดออกหมดไป ใส่กล้วยหอม กล้วยไข่เข้าไป

ฉะนั้น มีใครจะมาบอก อู้อู หลวงพ่อบุญนี้ผิด หนูนี้ไม่ดี นี่ก็ไม่ได้ ช่างเถอะ เดี่ยวเราก็จะเลิกแล้ว ไม่ได้ๆ ก็ยกมันทิ้งซะ เว็บไซต์ก็ปิดมันไป มันไม่เป็นประโยชน์ก็เอาไว้ทำไมล่ะ? มันไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นสาระ มันไม่มีคนดี ไม่มีความคิดอะไรเลยก็ลบมันทิ้งไป มันก็จบไป แต่ถ้าได้ประโยชน์ก็ได้ไป นานาสาระ นานาจิตตังนะ

หลวงตาจะบอกว่า “คนโง่มากหรือคนฉลาดมาก?”

ถ้าคนโง่มากนะ คนโง่พูดขนาดไหนมันก็เรื่องของเขาไม่ต้องไปฟังหรอก แต่ถ้าคนที่เขาฉลาด เขาพูดคำเดียวมันมีเหตุมีผล คำว่าเหตุผล เห็นไหม

“เหตุและผลรวมลงเป็นธรรม”

นี่ก็เหมือนกัน มันจะสวย มันจะไม่สวย ก็ของวัดนะ ของเราเองเราเป็นคนทำสวย ไม่สวยมันก็เรื่องของเรา แล้วโยมเอาเนื้อหาสาระ ถ้าเอาได้ ถ้าเอาไม่ได้ก็จบ ไม่มีปัญหา นี่ปัญหาหนึ่งนะ เพราะฟังเรื่องนี้บ่อยมาก มีคนสงสารมาก มีคนอยากจะช่วยเหลือเจือจานมาก จะมาแก้ไข จะมาทำให้มันดี มีคนมาพูดเรื่องนี้มาก เรื่องของเขาเถอะ

เราถึงบอกว่าเวลาโลกมันเป็นเรื่องของโลกๆ ฉะนั้น เนื้อหาสาระถ้าจะได้นะ ถ้าเขาไม่ได้ก็บอกว่า “ได้อะไร? หลวงพ่อพูดนี่ยังพูดพิศๆ ฤกษ์ๆ อยู่เลย เด็กๆ มันยังพูดถูก ไอ้เน็ตโจนปานนี้ ๒๐ ถึงบวชได้ ไอ้เน็ตบวชมาแล้วจนปานนี้ยังพูดพิศๆ ฤกษ์ๆ” นั่นคือความเห็นเขา ถ้าวันใดมึงรู้เข้า วันนั้นมึงจะเข้าใจเอง ถ้าวันใดมึงยังไม่เข้าใจเรื่องนั้น เว็บไซต์ของเราก็เป็นเว็บไซต์ของเรา แล้วถ้าเราไม่มีความสามารถก็ปิดมันไป มันไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นโทษกับใครเลย มันไม่เห็นเดือดร้อนใครเลย

เว็บไซต์ของเราจะไปเดือดร้อนใคร? ไปผลาญเงินของใคร? ไปทำให้ใครเสียหาย? มันก็ไม่เห็นมี ฉะนั้น มันมีมันเป็นเรื่องของเรานะ นี่เวลาพูดถึงเรื่องความเห็นของเขา ฉะนั้น แล้วเรื่องที่ว่าไอ้เงินมา จะอะไรมา ต่อไปถ้าไอ้เงินมาที่เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เขาจะบอกเรื่องหมายเลขบัญชีของมูลนิธิ

คำว่ามูลนิธิ เพราะเรามองการณ์ไป เห็นไหม เราเห็นตั้งแต่หลวงตา ตั้งแต่สมัยหลวงปู่มั่น แล้วเวลาหลวงปู่มั่นท่านเสียไปแล้ว ท่านพูดกับหลวงตาไว้นะ

“มีใครคิดเรื่องอะไรไว้ไหม? เราก็ทำไว้ตั้งเยอะแล้ว”

หลวงตาท่านบอกว่า “คิดไว้เต็มหัวอก แต่มันยังทำไม่ได้เพราะตัวเองยังเอาตัวไม่รอด”

“เออ อย่างนั้นให้เอาตัวรอดก่อน”

พอหลวงปู่มั่นท่านเสียไปแล้ว หลวงตาท่านมาเขียนประวัติหลวงปู่มั่น เห็นไหม นี่เขียนประวัติหลวงปู่มั่น เพื่อจะเชิดชูสิ่งที่หลวงปู่มั่นได้ฟื้นฟูคุณธรรม สัจธรรมในศาสนา ให้คนเห็นร่องรอยแล้วเดินตาม ฉะนั้น เวลาฟื้นฟูมาจนสังคมเขาเชื่อถือใจ มันก็มีคน นี่สิ่งนั้นบิดเบือนไปมาก พอบิดเบือนไปมาก เราเห็นว่ามันบิดเบือนมาเราถึงได้ตั้งมูลนิธิ

ฉะนั้น สิ่งที่เราเทศน์ ที่ว่าพระสงฆ์นี้มีแต่คำคน พระสงฆ์มีแต่พูดไม่เข้าหูคน ไม่มีสิ่งใดจริงๆ เลย นี่เราจะให้สิทธินี้ไว้กับมูลนิธินี้ มูลนิธิพระสงฆ์จะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เรื่องเทศน์ เรื่องสิ่งที่เราได้พูดไว้ ฉะนั้น ถึงเห็นโลกเขาทำกันมาเยอะ แล้วมันถึงเวลาไป

ข้างหน้าแล้วมันจะมีการเสียหายมาก เราถึงตั้งมูลนิธิพระสงฆ์ขึ้นมาให้เป็นเจ้าของ แล้วทำไมไม่ให้วัดเป็นเจ้าของล่ะ? วัด เวลาเราตายไปแล้ว เห็นไหม วัดเป็นที่สาธารณะ

ขอโทษนะ วัดนี้เป็นที่สาธารณะ ถ้าบางทีมันจะมีคนเข้ามารุ่มทิ้ง เวลาเราตายไปแล้วนี่คนมันจะเข้ามารุ่มทิ้งกัน ถ้ามันจะเข้ามารุ่มทิ้ง ถ้าพระที่อยู่เขาเข้มแข็ง เขาก็จะรักษาสิ่งนี้ได้ ถ้าเขาไม่เข้มแข็งเขาจะรักษาสิ่งนี้ได้ เราถึงตั้งมูลนิธิเป็นเจ้าของดีกว่าวัด เพราะวัดนี้เวลาเราตายไปแล้วมันก็จะตั้งเจ้าอาวาสใหม่ ตั้งพระองค์ใหม่เข้ามา แล้วพระองค์ใหม่เข้ามา หมู่เข้ามาเขาจะควบคุมตรงนี้ได้หรือไม่ได้ แต่ถ้าตั้งมูลนิธิไว้ นี่เราตั้งกรรมการไว้ ให้กรรมการเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อันนี้ ฉะนั้น ถ้าใครจะเข้ามาช่วยเหลือ เข้ามาเพื่อจะโอนเงิน เขาจะบอกบัญชีมูลนิธิ เขาจะบอกบัญชีเจ้าของที่จะส่งเสริมพวกนี้เอาไว้

แล้วถ้าบอกจะเอาบัญชีวัดๆ บัญชีวัดเป็นบัญชีวัดสันติธรรมาราม ที่นี่สันติพุทธารามยังไม่ได้ขออนุญาตตั้งเป็นวัด ตอนนี้เป็นที่พักสงฆ์อยู่ ฉะนั้น ต่อไปจะทำเป็นวัด เราจะทำสิ่งใดทุกอย่างให้ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าถึงเวลานะ แต่ถ้ายังไม่ถึงเวลา ของยังไม่ถึงเวลา เราไปทำมันเหนื่อย แต่ถ้าถึงเวลาแล้วมันจะเป็นไปตามนั้น มันจะเป็นไปตามนั้น ให้กาลเวลามันถึงคราว ถึงเวลาของมัน เราจะไม่ทำอะไรไปก่อน สิ่งใดไปหลัง

ฉะนั้น สิ่งที่ใครจะถามมาเรื่องบัญชีต่อไป เจ้าหน้าที่จะบอกบัญชีมูลนิธิ แล้วทำไมไม่เอาเลขบัญชีขึ้นล่ะ? ถ้าเอาเลขบัญชีขึ้น เห็นไหม มันก็เหมือนเกลียดตัวกินไข่ ก็อยากจะเผยแผ่ธรรม อยากจะให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ไม่หวังสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น ไม่หวังให้คนว่า เออ เทศน์ดี ไม่หวังว่า เออ หลวงพ่อพูดดี ไม่หวังอะไรทั้งสิ้น ให้ไว้กับโลก แล้วนี่การที่ไม่หวังก็ต้องไม่มีที่หมายให้เขา แบบว่าไม่อ้อยเหยื่ออย่างนั้นเลย ไม่มีที่หมายไว้อ้อยเหยื่อ อ้อยต่างๆ ไม่มี

ไม่เกลียดตัวกินไข่ ไม่ก็คือไม่ ให้ก็คือจะให้ ฉะนั้น เลขบัญชีจะไม่มี แต่ถ้าใครถามมา ต่อไปเจ้าหน้าที่จะบอกเลขบัญชีมูลนิธิ แล้วมูลนิธินี้จะมาใช้จ่ายอย่างไร นี่วันนี้พูดมาก เพราะมันมีคนถามเข้ามาเยอะ เยอะมาก จิตใจของคนถ้าดีนะเขาจะถามมาว่าเป็นอย่างไร? ไม่มีเงินหรือ? เป็นอย่างไร? ไม่มีค่านั้นหรือ? ไม่มีค่านี้อะไร? ก็เขาคิดได้อย่างนั้น ถ้าคิดได้อย่างนั้นทำอะไรไม่ได้หรือ ทำอะไรไม่ได้ เพราะการทำงานมันต้องทำงานต่อเนื่อง

ที่นี้การทำงานต่อเนื่องมันต้องมีเจ้าหน้าที่ดูแล แล้วพระนี่บวชมาทุกคนที่บวชมา เขาก็หวังพ้นทุกข์ พระไม่มีองค์ไหนอยากจะไปดูแล ไปรักษาตรงนี้หรอก เพราะมันต้องใช้เวลา ฉะนั้น เราถึงกันพระออกมา เห็นไหม ถ้าใครเคยมาที่นี้ก็จะเห็นว่าซีกของวัดจะเป็นซีกของพระ ซีกของโยม ซีกของมูลนิธิมันจะเป็นอีกซีกหนึ่งฝั่งนู้นที่เขาจะดูแลกันไปเอง แล้วมันก็มีกรรมการไว้ มีอะไรไว้

ใช่ตอนนี้เรายังมีสติ ยังมีสัมปชัญญะอยู่ เราพูดได้ เราทำได้ แต่อนาคตถ้าเราจน ขราภาพ จนไม่มีสติสัมปชัญญะ ก็เป็นคณะกรรมการนั่นแหละดู แล้วไม่ให้ใครเข้ามาที่ เราเห็นมาเยอะ พอเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเจ้าของผู้นำมีอะไรบ้าง จะมีคนเข้ามารุมทิ้งๆ ตลอด เข้ามารุมทิ้งนะ เราก็พยายามจะป้องกัน แต่จะป้องกันได้ขนาดไหน? เพราะเราเห็นอย่างนั้นมา เราถึงไม่เห็นด้วยกับโลกๆ ฉะนั้น พอไม่เห็นด้วยกับโลกๆ เขาก็แปลก มองว่าเป็นคนแปลก

ใช่มันต้องแปลก ถ้าไม่แปลกมันก็เหมือนฝนตกจี๋หมูไหล พอฝนตกน้ำมานี้จี๋หมูไหล จี๋หมูรา จี๋หมูแห้ง มันจะไหลไปกองกัน แต่ใครที่มีหลักเกณฑ์ขึ้นมามันจะไม่เป็นจี๋หมู มันจะฝืนกระแส มันจะทวนกระแส แล้วคนฝืนกระแส ทวนกระแสนี้แบบว่าต้องมีจุดยืน ถ้าไม่มีจุดยืนนี้เราจะทำอะไร? เราลอยไปตามกระแส เราไม่ต้องทำอะไรเลย แล้วก็ได้เป็นคนดีด้วย ฝืนกระแสนี้เหนื่อยด้วย แล้วยังบอกว่าคนๆ นี้เป็นคนที่ยืนแรง คนๆ นี้เป็นคนที่ใช้ไม่ได้ คนๆ นี้ เพราะไม่ไปตามกระแส

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าเราทำนี่เราทำของเราไว้ เพราะมันไม่ใช่ว่าทำแป๊บเดียวจบไป แต่ถ้าเราเห็นว่ามันไม่เป็นประโยชน์นะเราก็จบ เรานี้จบได้ทันที พอมันไม่มีต้นทุนมาตั้งแต่ว่าง ไม่มี ไม่เคยคาดหวังว่าจะได้อะไรกับใคร ไม่เคยคาดหวังว่าใครจะมาช่วยเหลือเจือจาน ไม่เคยเลย มีอย่างใดทำอย่างนั้น มีอย่างไรก็ไปอย่างนั้น ก็เท่านั้น ฉะนั้น เวลาคนถาม เวลาคนที่มีความตั้งใจที่ดีเขาก็ถามมาอยากช่วย อยากช่วย แต่คนที่เขาจะรอบอกว่าไหนๆ นี่ไง ไหนๆ ไม่เอาไง ไหนๆ

ฉะนั้น ถ้าถามมาก็จะมีคนบอก ถ้าไม่ถามมานะ พระพุทธเจ้าสอนว่า เวลาทวดถามว่า

“ควรทำบุญที่ใด?”

พระพุทธเจ้าสอนว่า “ทำบุญที่เธอพอใจ เธอพอใจที่ไหนให้ทำที่นั่น อย่าคาดหวังไปทำที่ไกลๆ เพราะถ้าคาดหวังที่ไกลๆ เธอจะไม่ได้ทำ”

เธอควรทำบุญที่เธอพอใจ ฉะนั้น เวลาโยมอยากจะทำบุญที่ไหน ให้ทำบุญที่นั่น ไม่ต้องคิดถึงมูลนิธิพระสงฆ์ ไม่ต้องคิดถึง ไม่ต้องเลย เธออยากทำบุญที่ไหน เธอควรทำบุญที่นั่น

ทีนี้เทวดาก็ถามพระพุทธเจ้าอีก “แล้วถ้าผลล่ะ?”

ถ้าผลอย่างนั้นต้องพูดถึงเนือนา พอเนือนาปั๊บ เนือนาที่ไหนดิใช่ไหม? หว่านพืชผลมันก็ต้องงอกงาม อย่างนั้นก็ต้องแสวงหากันหน่อยหนึ่ง แต่ถ้าคนที่แบบว่ามันไม่มีเวลา ไม่มีอะไร ถ้าอยากทำบุญที่ไหนก็ทำที่นั่นแหละ ไม่ต้องขวนขวายไกล แล้วเจ้าหน้าที่เราก็อ้วนวย แล้วนี่เขาเขียนมานะ ไม่ให้หลวงพ่่อ้วนวยเลย ถามเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ก็อยู่ในการปกครองของเรา เจ้าหน้าที่เขาทำอะไรเขาต้องขออนุญาตเรา ถ้าไม่ขออนุญาตเรา ไม่ทำโดยนโยบายของเรา เจ้าหน้าที่ที่นั่นทำงานกับเราไม่ได้ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ที่นี่ เขามีสิ่งใดเขาต้องบอกเราทุกคน ถ้าไม่บอกเราทุกคน ก็เหมือนที่บอกว่านี้ธรรมะเราต่อไปจะโดนทิ้งไป ทุกคนก็ฝังตัวเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ หรือทำความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ แล้วก็บอกว่าข้อมูลอันนั้นผิดให้เจ้าหน้าที่แก้ไข ถ้าเจ้าหน้าที่เราเชื่อคนข้างนอกนะ เป็นเจ้าหน้าที่ของเราไม่ได้

ฉะนั้น เวลาคนถามเข้ามาบอกว่าไม่ให้หลวงพ่อลำบากเลย โอ๊ย หลวงพ่อนี้เทศน์ไว้บนก้อนเมฆเลย แล้วจะยุ่งวุ่นวายกับเจ้าหน้าที่อยู่ที่นี่ เจ้าหน้าที่ก็ต้อง นันมันเป็นที่อื่นนะ ที่นี้ไม่มีอย่างนั้นหรอก ที่นี้นะเขาควบคุมดูแลกัน ถึงกันหมด เขาเกี่ยวเนื่องกัน กระทั่งถึงส่วนไหนก็กระเทือนทั้งองค์กร องค์กรที่นี้เขาจะเป็นองค์กรเดียวกัน เขาจะรับรู้ด้วยกันหมด ฉะนั้น ถ้าบอกเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่เขาก็ต้องขออนุญาตเรา

ฉะนั้น นี่เวลาบอกว่าถามเจ้าหน้าที่ ไม่ต้องให้หลวงพ่อดี๋ยวนเลย ไม่ต้อง ให้อั้วที่ว่าไม่ต้องให้หลวงพ่อดี๋ยวนเลย เหมือนหลวงตาพูดนะ สาธุ ไม่ได้วัตรรอยเท้า หลวงตาท่านบอกว่าเวลาใครไปหาท่านนะ

“ลาละครับ หลวงตาพักผ่อนนะ”

ไอ้คนข้างล่างรอเป็นแถวเลย ไอ้คนนี้ก็ว่าลาละครับๆ ให้พักผ่อนนะ พักผ่อนจนจะตายไม่ได้พักผ่อนเลย

ไอ้นี้ก็เหมือนกัน นี่ไม่รบกวนหลวงพ่อดีเลย จะยุ่งกับเจ้าหน้าที่ๆ มันเป็นไปได้หรือก ถ้าเป็นอย่างนั้น วุฒิภาวะของโลกกับวุฒิภาวะของธรรม ถ้าธรรมมันไม่เหนือโลก มันแก้โลกไม่ได้ เราอยู่กับหลวงตานะ สมัยอยู่กับหลวงตา หลวงตาจะบอกว่า

“เวลารับแขก เวลาคุยธรรมะกับญาติโยมต้องเป็นท่านองค์เดียว ไม่มีคนอื่นเด็ดขาด”

โยมเคยเห็นไหมว่าหลวงตาท่านให้คนเทศน์แทนท่าน หรือให้คนตอบปัญหาแทนท่าน ในวัดป่าบ้านตาดจะไม่มีใครได้เทศน์เลย เว้นไว้แต่หลวงตาองค์เดียว แล้วหลวงตาก็จะเป็นผู้ตอบปัญหาองค์เดียว ไม่มีใครได้ตอบปัญหาเลย เว้นไว้แต่อาจารย์ปัญญา อาจารย์ปัญญาหรือพระฝรั่ง ให้พูดธรรมะแปลเป็นภาษาฝรั่งให้พวกฝรั่งฟังเท่านั้นเอง นี่ทำไมท่านทำอย่างนั้นล่ะ? ทำอย่างนั้นเพราะว่าคนที่มันจะแก้ปัญหา คนที่มันจะมาเทศน์นี่มันเอาอะไรมาเทศน์

หมอจะวินิจฉัย วิเคราะห์โรค หมอนั้นจะต้องเป็นหมอที่ว่ารักษาโรคนั้นได้ ถึงวิเคราะห์ วินิจฉัยโรคถูกต้อง เทศน์ธรรมะ เวลาแก้ธรรมะมันก็เหมือนหมอ เหมือนการให้ยา เวลาบอกว่าทำสมาธิอย่างไร? ปัญญาอย่างไร? แล้วคิดขั้นไหน? คิดอย่างไร? มันต้องรู้ ถ้ามันไม่รู้มันตอบไม่ได้ ถ้ามันไม่รู้นะ คนถามนี่ คนฟังก็ฟังไม่ออกแล้ว แต่ถ้าคนรู้ นะ คนถามอ้าปากก็รู้แล้วอยู่ตรงไหน? มันจะรู้เลยว่าอยู่ขั้นไหน?

ขั้นนี้ขั้นของสมาธิ ขั้นนี้ขั้นของปัญญา ขั้นนี้ขั้นของพิจารณาจบเป็นโสดาบัน ขั้นนี้เป็นขั้นของสกิทาคามี พิจารณาภายในอุปาทาน ถ้าขั้นนี้สุภะจะเป็นขั้นของอนาคามี แล้วขั้นของพิจารณาจิตมันจะเป็นขั้นของอรหัตต์ แล้วขั้นไหนล่ะ? ขั้นไหนพิจารณาตรงไหน? ถ้าไม่เป็นไม่รู้หรือก แต่ถ้าเป็นนะ อ้าปากนี่รู้เลย ฉะนั้น หลวงตาท่านไม่ให้ใครพูดหรือก

ฉะนั้น อันนี้ก็เหมือนกัน ไอ้เรื่องที่บอกว่าเจ้าหน้าที่ เรื่องต่างๆ เรื่องธรรมะ มันเป็นไปได้หรือก ฉะนั้น เวลาถ้ามันเป็นไปได้ มันถึงเวลาแล้วคนนั้นจะรู้เอง แล้วเราก็

เห็นความคลาดเคลื่อน เห็นการตีความธรรมะผิดๆ กันมาเยอะมาก ฉะนั้น ของเรา นี่ใครจะว่าเราบ้างบอกแตก สาธุนะ ชอบ ยิ่งใครว่ากูบ้านี้ แหม สูดยอดเลย

ถ้ามันว่ากูบ้านี้ มันก็บอกว่าข้าก็บ้านี้ ใครบ้านี้ละ? แต่ถ้าใครบอกว่าอันนั้นเป็นธรรมนะ อืม คนนี้รู้แล้ว แต่ถ้าบอกบ้านี้ อ้าว มันก็เหมือนว่าเราเอาวัตถุดิบหนึ่งมาวางไว้ แล้วเราก็ตัดวัตถุดิบนั้น อย่างเช่นว่าเพชร แล้วคนมองเพชรไม่ออก แสดงว่าเขาไม่รู้จักเพชร ถ้าใครรู้จักว่าเพชร เออ ไอนั้นมันรู้จักว่าเพชรแล้ว

นี่ก็เหมือนกัน ธรรมะที่พูดออกไป ใครบอก อู๋ อย่างนั้น อย่างนี้ เออ ช่างมีงเถอะ แต่ถ้ามีงรู้วันไหนนะ มีงรู้วันไหนนะ แล้วมีงจะรู้เอง ถ้าไม่รู้ ไม่รู้จักกรรมของสัตว์ มันก็แค่กรรมของสัตว์ ก็เท่านั้น แล้วคนไม่รู้ก็ไม่รู้ เอาเพชรมาวางไว้ คนไม่รู้จักเพชรมันจะรู้จักไหม? ไม่รู้หรือ? ไม่รู้ ธรรมะพูดออกไปเถอะ คนไม่รู้มันไม่รู้หรือ? ฟังอย่างไรก็ไม่รู้ ไม่รู้ แต่ถ้ามันรู้มันแค่เห็นไกลๆ แค่นั้นแหละ เอ้อะ นู่น วิ่งเข้าไปใส่เลยนะ เพราะเพชรมันมีค่า

อันนี้ก็เหมือนกัน วันนี้พูดถึงเรื่องมูลนิธิ เพราะว่าเราเห็นว่าการตอบปัญหาไปอะไรไป อย่างเช่นที่ว่านี่มีคนมาถามหลายคนแล้ว หลวงพ่อจะเลิกหรือ? หลวงพ่อจะเลิกหรือ? เพราะมันไปออกไปเว็บไซต์ เขาเอาไปบอกต่อกันไงว่าหลวงพ่อจะเลิกแล้ว ถ้าพูดมากกว่านั้น จะมีคนมาถามมากกว่านั้นนะ (หัวเราะ)

อันนี้พูดถึงบัญชีมูลนิธินะ คือเราจะบอกว่าโยมไม่ต้องทุกข์หรือ โยมไม่ต้องทุกข์ โยมไม่ต้องมาแบกรับภาระ เพราะมันเป็นเรื่องของเราเอง เราหาเรื่องเอง เราต้องเอาเรื่องของเราให้จบ เราหาเรื่องแล้ว เราจะไม่กวนญาติโยม เราจะไม่กวนใคร เราไม่ใช่เอาภาระของเราไปให้ใครเดือดขาด เราหาเรื่องเอง เราจะทำเรื่องของเราเอง (หัวเราะ) แล้วเราจะทำให้จบเอง

โยมไม่ต้องเดือดร้อน ขอให้โยมสบายใจได้ เพียงแต่ถ้าเราจะเลิกเราจะไม่พูด เพราะว่าพูดไปแล้วมันเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์ ถ้าเป็นประโยชน์ยังจะพูดอยู่ แต่ถ้าวันไหนมันไม่เป็นประโยชน์เราก็จะเลิก เพราะพูดแล้วไม่เป็นประโยชน์ พูดไปทำไม? พูดแล้วไม่เป็นประโยชน์ มันพูดไป คู่มืออย่างเช่นที่ว่าออกเว็บไซต์ก็เสียค่าไฟอยู่

แล้ว ต้องเสียค่าไฟ ต้องเสียค่าทุกๆ อย่าง แล้วเสียไปทำไมถ้ามันไม่ได้ประโยชน์ แต่ถ้ามันได้ประโยชน์นะ ไม่ต้องห่วงเราทำได้ เราทำของเราได้

ไอ้ที่จะไม่ทำก็คือหัวใจเราเองอย่างเดียว คือเราไม่อยากทำก็คือไม่ทำ ถ้าเราอยากทำก็คือเราทำ ไม่ต้องบอกว่ามันจะขาดทุน ขาดนี้ ไม่ขาด! ถ้าจะทำแล้วไม่ขาด ไม่ขาด แต่ถ้าเราไม่ทำนะขาด คือขาดที่กูจะไม่ทำนี่ไง เพราะกูไม่ทำนะทำไม? แต่ถ้ากูจะทำนะไม่ขาด ไม่ต้องห่วง

ข้อ ๗๖๘. นะ

ถาม : ๗๖๘. เรื่อง “พระदान์โหลดโปรแกรมมีลิขสิทธ์” หน้า เอ็มพี ๓ ถือว่าเป็นการลักขโมยไหมครับ

เห็นพระท่านเล่นคอมพิวเตอร์กัน และก็โหลดสิ่งเหล่านี้กันมากมาย ทั้งโปรแกรมเถื่อน หน้า เพลง สิ่งเหล่านี้เป็นของมีลิขสิทธ์ แต่ผมคิดว่าเป็นแค่การदान์โหลด ไม่ได้ลักขโมย ก็เลยเกิดความสงสัยว่า การกระทำเหล่านี้ถือว่าเป็นการลักขโมยไหม? ซึ่งทำให้ผิคิดในข้อที่ว่าลักขโมย ซึ่งก็คือปาราชิกไซ้ไหมครับ

หลวงพ่ : นี่คำถามนะ คำถามไม่ใช่เราพูด ถ้าคำถามอย่างนี้ป๊อบ คำถามนี้แบบว่ามันมีเลศนัยเยอะมาก คำว่ามีเลศนัยเยอะมาก อย่างเช่นเพลง หน้า หรือเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกในเว็บไซค์ บางคนเขาให้ไซ้ฟรี บางที่เขาอยากทำ เขาอยากจะทำให้ท่านก็มี บางที่อย่างเช่นบริษัท สิ่งที่เขาทำเสร็จมา เขาก็อยากจะประชาสัมพันธ์ก่อน เขาก็ให้ไซ้ฟรีก่อนก็เดือนๆ แล้วเขาถึงจะเก็บเงิน นี้อย่างนี้ก็มี แล้วบางที่เขาเก็บเงินเลยก็มี อย่างถ้าเขาเก็บเงินเลยมันเป็นธุรกิจการค้าต่างๆ

ถ้าบอกว่าถ้ามันผิดกฎหมาย เห็นไหม เขาบอกว่า “มันผิดหรือไม่ผิด?” ถ้ามันเป็นลิขสิทธ์ สิ่งใดถ้าผิดกฎหมายโลก เพราะพระนี่มันต้องรักษาทั้งธรรมวินัยด้วย ทั้งกฎหมายโลกด้วย ถ้ากฎหมายโลกผิดนะ เราว่าพระก็ผิด ถ้ากฎหมายทางโลกผิด พระก็ผิด ทีนี้คำว่าผิด ทีนี้ที่เขาบอกว่ามันเป็นแค่दान์โหลด แล้วมันเป็นแค่เรื่องหน้า เรื่องเพลง เรื่องหน้า เรื่องเพลง ความจริงพระมันไม่มีอยู่แล้วอย่างเช่นที่เราพูดเมื่อกี้ บอกลงในเว็บไซค์ของเรา ในเจ้าหน้าที่ของเราจะเป็นคฤหัสถ์ทั้งหมด เพราะพวกนี้เขามีน้ำใจเข้ามาช่วย พระเราไม่มีลิขสิทธ์ พระเราไม่ให้เข้ามายุ่งเลย

เพราะพระเจ้า ไกรบวชมานี้ เราเห็นใจพระมากนะ ไม่ใช่สอพลอนะ ถ้ามัน สอพลอนจะบอกว่า โอ๊ย เราเห็นใจพระมากเลยนะ แต่หลอกใช้พระทุกวันเลย (หัวเราะ) อย่างนี้สอพลอน เราเห็นใจพระมากเลยนะ แต่เราส่วนใหญ่เราจะกันพระเจ้าไว้ เว้นไว้แต่ เว้นไว้แต่พระที่เขามีคุณสมบัติ อย่างเช่นเรามีพระของเรามันมีเชิงช่าง เราก็ให้ซ่อมแซม ให้ดูแล นี้อย่างนี้เราให้เขาทำ แต่เรื่องพระองค์ไหนที่เขาบวชมาแล้วเขาอยากจะทำทุกๆ เราจะให้ภาวนาอย่างเดียว

พระที่นี้ส่วนใหญ่จะให้ภาวนาอย่างเดียว เว้นไว้แต่ข้อวัตรโดยส่วนรวม ฉะนั้น สิ่งที่จะให้ไปคุม หรือดูแลสิ่งที่ต่อเนื่องเราไม่ให้ทำ แต่มีชื่ออยู่นะ มีชื่อเป็นกรรมกร มูลนิธิอยู่ เพราะสิทธิความเป็นเจ้าของ พระเป็นผู้ดูแล แต่พระไม่ได้ลงไปทำงานอย่างนั้น ฉะนั้น สิ่งที่ว่าถ้าบอกว่าเราไม่สอพลอน เราไม่หลอกหลวง ฉะนั้น สิ่งทีพระของเรา เราจะ กันออกมา ฉะนั้น พระจะไม่ได้ทำอย่างนั้น

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าพระไปดูหนัง พระฟังเพลงอย่างนี้ แม้แต่ศีล ๘ ยังทำไม่ได้ ศีล ๘ มันยังทำไม่ได้ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ แม้แต่ศีล ๘ มันยังทำไม่ได้ใช่ไหม? นิมหฺรสปทมโกช ศีล ๘ มันก็ขาดแล้ว แล้วบอกว่าพระไปทำๆ พระไปทำ พระที่ไหนไปทำไม่รู้ละ นี้ คำถามของเขานะ บอกว่าเห็นพระทำอย่างนั้นกันมากเลย ถ้าพระทำอย่างนั้นกันมากเลย มันก็ศีลขาดหมดละ ถ้ามันศีลขาด กฎหมายมันก็เป็นไปด้วยแหละ

ทีนี้เราก็ย้อนกลับมา เห็นไหม ตอนนี้มีทีวีของสำนักพุทธ มันมีทีวีของวัด ต่างๆ เขาต้องทำเพราะเป็นเจ้าหน้าที่ ถ้าเขาไปฟังเพลง เพราะการทำทีวีมันต้องมีเพลง ประกอบอยู่แล้ว อย่างนี้ผิดไหม? เออ อ้าว อย่างนี้ผิดหรือเปล่า? ถ้าเป็นหน้าที่การงาน ของเขา ถ้าเขาสละหน้าที่มาทำเป็นงานของเขา

เราจะบอกอย่างนี้ละ ถ้าพระนี่เคร่งจนเคร่งนี้ละ ถ้าได้ยินเสียงเพลงมันขาดจาก ศีล ๘ เราถามพระประจำ พระบวชใหม่ “เวลาเอ็งไปบิณฑบาต เอ็งบิณฑบาต บ้านเขาเปิด เพลง เอ็งได้ยินเพลงหรือเปล่า?” เออ (หัวเราะ)

“ได้ยิน”

“แล้วศีลเอ็งขาดหรือเปล่า?” (หัวเราะ) “ศีลเอ็งขาดไหม?”

อ้าว โยมเขาเปิดเพลงที่บ้านเขาใช่ไหม? แล้วเขาใส่บาตร เราเดินไปบิณฑบาต บ้านเขา ผ่านหน้าบ้านเขาไป เราได้ยินเสียงเพลงไหม? ได้ยิน ศิลขาดไหม? เรารู้ว่าไม่ขาด เพราะเราไม่ได้ตั้งใจฟังเพลง เราตั้งใจไปภิกขาจาร เราตั้งใจไปบิณฑบาต แต่ด้วยการดำรงชีวิตของเขา เขาเปิดเพลงของเขา เราได้ยินเพราะเสียงเพลง เสียงมันมาตามอากาศ ไม่มีใครปิดกั้นได้

เราไม่ได้ตั้งใจ เราไม่ได้ตั้งใจไปทำอย่างนั้น แต่สังคมเขาเป็นอย่างนั้น เราอาศัยสังคมเขาอยู่ พระเป็นปลาอยู่กับน้ำ พระอยู่กับคฤหัสถ์ พระต้องภิกขาจารเพื่อดำรงชีพ ฉะนั้น เราบิณฑบาตไป สังคมเขาอยู่อย่างนั้น เราไม่ได้ทำอย่างนั้น อย่างนี้เรารู้ว่าไม่ขาด แต่ต่างพร้อยไหม? ต่างพร้อย

มันศิลปะ ศิลปะ ศิลต่าง ศิลพร้อย แต่ถ้าตั้งใจเปิดเพลง อย่างตอนนี้นะเราก็เปิด เราเปิดวิทยุหลวงตานี้แหละ เวลามันหมุนไปมันก็ผ่านคลื่นต่างๆ เหมือนกัน อย่างนี้ตั้งใจไหม? ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ตั้งใจ เราหมุนหา ๑๐๗.๒๕ เราจะฟังหลวงตา (หัวเราะ) เดียวนี้เทคโนโลยีมันเจริญนะ เราจะบอกว่าเราตั้งใจ เจตนาเราตั้งใจที่ดี เราทำสิ่งที่ดี

ฉะนั้น เราอยู่กับโลกมันมีของอย่างนี้เหมือนกัน โลกเขามีอยู่ ฉะนั้น เราไม่ตั้งใจเห็นไหม ในการอ้างเล่ห์ อ้างเล่ห์ว่าหนานักก็ไม่ทำงาน ร้อนนักก็ไม่ทำงาน นี่ก็อ้างไง โลกเป็นอย่างนั้นเราก็ปฏิบัติไม่ได้ โอ๊ย เขาเปิดเพลงกันเสียงดัง ที่นั่นมีแต่อีกที่ก็คือโครม อ้างเล่ห์ไง เวลาจิตใจนะมันอ้างเล่ห์ว่ามันดี มันอ้างไปหมดนะ คนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี มันอ้างว่ามันดี แล้วคนดีทำอย่างไร? คนดีนอนใจ อ้างเสร็จแล้วก็นอนหงายท้องเลย

เออ คนดีก็ภาวนาสิ เออ อ้างนะ บิณฑบาตก็ได้ยินเสียงเพลง ที่นี้ก็มีไอ้หนู ที่นี้ก็มีไอ้นี้ อู๋ ไม่มีที่ไหนดีสักที่หนึ่งเลย นี่จิตใจเราคลอนแคลนแล้วนะ ถ้าจิตใจเรามั่นคงใช่ไหม? ปลาอยู่กับน้ำ เราอยู่กับโลก เขาอยู่ของเขาอย่างนั้น สังคมโลกเขาเป็นอย่างนั้น คุณตื่นเช้าขึ้นมาเขาก็ปากกั๊ดตื๋นตื๋น เขาต้องหาดำรงชีวิตของเขา นี่เขาต้องทำงานของเขา แล้วงานของพระล่ะ? พระเรานี้เราจะทำงานของเรา เราจะนั่งสมาธิ เดินจงกรม ภาวนาของเราไหม? งานของเรา หน้าที่ของเรา เราได้ทำของเราไหม?

งานของโลก โลกเขาก็ปากกั๊ดตื๋นตื๋น เขาต้องอาบเหงื่อต่างน้ำ เขาทุกข์ของเขาเนะ เราจะไปทุกข์กับเขาไหม? เราลิกขาลาเพศไปเราก็ต้องไปทำหน้าที่การงาน เราก็ต้องไป

ทุกขั้ไปยากกับเขา เราบวชเป็นพระขึ้นมาแล้ว หน้าที่ของพระ งานของพระมันก็ต้องประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเพื่อให้พ้นจากกิเลส เพื่อให้มีธรรมะ หน้าที่ของเรามันก็แบ่งกัน มันเหมือนกับเหรียญมี ๒ ด้านไง

พระนี่ออกมาจากกฤหัสถ์ใช่ไหม? ออกมาจากโลก แต่ก็ยังอยู่ในโลกนี้แหละ ทีนี้ถ้าเราอยากจะทำกรณีย์ อยากจะวิเวกเราก็เข้าป่า เข้าเขาไป เข้าป่า เข้าเขาไปมันก็ไม่ได้ยินหรือเสียงเพลง เสียงอะไรมันก็ไม่ได้ยิน เพราะเราไปอยู่ในป่าในเขา มันก็ไปเจอเสียงสัตว์ เสียงลมพัด ลมพัดใบไม้ไหวมันก็ไป อยู่ เสียงลมพัดมันก็เป็นเพลงน่ะ (หัวเราะ) เออ เวลามันจะจินตนาการนะ เสียงลมพัดก็จะเป็นเพลงขึ้นมาละ อันนั้นก็อีกเรื่องหนึ่งนะ

จะนั่น ทีว่าเขาถามว่ามันผิดกฎหมายไหม? เป็นการลักขโมยไหม? คำว่าลักขโมย เพราะอย่างที่เราว่า เพราะเราไม่รู้เนี่ยว่าสิ่งที่ในคอมพิวเตอร์ มันมีอันใดบ้างที่เขาให้ใช้ฟรี อันใดบ้างเขาให้ใช้เป็นเฉพาะส่วนของเขา อันไหนบ้างที่เขาต้องจ่ายสตางค์ ที่เป็นลิขสิทธิ์ อย่างนี้ถ้ามันลิขสิทธิ์ ถ้าไปเอาของเขาเนี่ยผิดแน่นอน ผิด แต่ถ้าเขาให้ใช้ฟรีใช่ไหม? มันเป็นเวลา แล้วคนที่เคยใช้ไม่รู้เวลาขนาดไหน? โดยไม่ได้ตั้งใจ นี่ผิดไหม? ก็ผิดแหละ แต่มันผิดมาก ผิดน้อยไง

แล้วอย่างที่ว่านี้ ถ้าพระไปโหลดหนังนี่ผิดอยู่แล้ว ผิดอยู่แล้ว เพราะว่ามหรสพสมโภช เห็นไหม อบายภูมินี่นะ สิ่งที่จะไปอบายภูมิ อบายมุข อบายมุขสิ่งที่เป็นของอบายมุข แล้วเราไปคลุกคลีสิ่งที่เป็นอบายมุข มันจะไปไหน? มันก็ไปอบายภูมิไง เราจะตัดอบายภูมิกันใช่ไหม? ทุกคนไม่อยากไปเกิดในอบายภูมิ ทุกคนอยากเกิดดี ถ้าทุกคนอยากเกิดดี ทุกคนก็อย่าไปคลุกคลีกับอบายมุข อะไรที่เป็นอบายมุขล่ะ?

นี่มหรสพสมโภช อย่างอบายมุข เห็นไหม เล่นการพนัน เรื่องเหล่า สุรา ยาเมา นี่อบายมุขทั้งนั้นเลย สิ่งที่เป็นอบายมุข มันเป็นต้นเหตุให้ไปอบายภูมิไง อ้าว กินเหล้าเมายาแล้วทำอะไรต่อ? ปลิ้นขิงวิ่งราวไป ขาดสติแล้วทำอะไรต่อ? ขาดสติก็ทำแต่ความผิดไง มันเป็นต้นเหตุของการไปสู่อบายภูมิ แล้วถ้ามันเป็นต้นเหตุนะ นี่คู่มือ ฟังเพลงมันเป็นต้นเหตุของการที่จะไปสู่อบายภูมิ แล้วเราบวชเป็นพระขึ้นมา เราจะพ้นจากอบายภูมิ เราจะทำอะไรกัน?

ถ้าเราจะไม่ต้องการไปบอขายภูมิใช่ไหม? ทุกคนไม่อยากไปบอขายภูมิ ทุกคนต้องการอยากไปดี แล้วทำไมไปคบกับสิ่งที่มีมันจะชักนำไปสู่บอขายภูมิล่ะ? ทีนี้ถ้าสิ่งนี้มันชักนำไปสู่บอขายภูมิมันก็เป็นสิ่งที่ต่ำอยู่แล้ว แล้วเราบวชเป็นพระเป็นผู้ประเสริฐ เราเป็นผู้ประเสริฐ เราเป็นผู้ที่เลอเลิศ เราเป็นผู้ที่จะพ้น เราจะทำอย่างไร? ถ้าอย่างนั้น เขาไม่ลงไปทำกันหรือก ไอ้ที่ว่าคุณนั่ง ฟังเพลงของเถื่อนนี้เขาไม่ทำกันหรือก

ทีนี้เห็นพระเขาทำ พระเขาทำนี่นะ นี่ในวงการพระ ถ้าครูบาอาจารย์นะ หลวงตา ท่านจะสอน ไปวัดไหนนะ เวลาเข้าวัดแล้วให้คูห้อยน้ำ ให้คูสามเณรในวัดนั้นอยู่ในร่องในรอยไหม? ถ้าสามเณรในวัดนั้นอยู่ในร่องในรอย แสดงว่าเจ้าอาวาสวัดนั้นเป็นพระที่ใช้ได้ ถ้าสามเณรในวัดนั้นคูหนั่ง ฟังเพลง เล่นสนุกกรีกกรีน แสดงว่าเจ้าอาวาสนั้นไม่ได้อบรมลูกศิษย์

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าพระคูหนั่ง ฟังเพลง เขาอยู่วัดไหนล่ะ? เขาอยู่วัดไหน? แล้วในวัดนั้นได้อบรมไหมล่ะ? ถ้าวัดนั้นเขาอบรมขึ้นมา ถ้าวัดนั้นไม่ได้อบรม เจ้าอาวาสเขาเป็นอย่างไรล่ะ? ถ้าเจ้าอาวาสเขา นี่พูดไปมันก็ว่า แล้วคนพูดได้เป็นอะไรล่ะ? (หัวเราะ) คนพูดก็ยังเป็นพระบ้านนอกอยู่คนหนึ่งล่ะ

เปล่า เวลาตอบปัญหานี้มันต้องให้กระจ่างไป ปัญหาที่มันเกิดจากอะไร? แล้วใครเป็นคนรับผิดชอบปัญหานี้? แล้วเรานี้ เรามีสิทธิอะไรในปัญหานี้ที่ไปพูดอย่างนั้น เรามีสิทธิอะไร? เพราะเราไม่มีตำแหน่งหน้าที่การงานใดๆ ทั้งสิ้น เรามีตำแหน่งเราก็บวชเป็นพระ แล้วเราก็ออยากจะพ้นจากทุกข์เหมือนกัน ทีนี้เราอยากจะพ้นจากทุกข์เหมือนกัน สิ่งที่ทำอยู่นี้มันก็เป็นสิ่งที่ แม้แต่พระปฏิบัตินี้นะ เขาไม่คุยกัน เขาไม่สูงถึงกัน เขาไม่ทำอะไรกัน เพราะสิ่งนั้นมันไปทำให้การภาวนาไปไม่ได้ แล้วนี่ไปหาสิ่งนี้มามันเป็นไปไม่ได้หรือก

ฉะนั้น เขาถามว่า

ถาม : ผิดไหม?

หลวงพ่ : เราว่าผิด แล้วเขาบอกว่า

ถาม : ผิดศีลข้อที่ว่าลักขโมย ซึ่งก็คือปาราชิกใช่ไหมครับ?

หลวงพ่ : อันนี้ลักขโมย ลักขโมยสิ่งใด ลักษณะใด จะบอกว่าสิ่งนี้เป็นลักขโมยแล้ว เป็นปาราชิก เราไม่สามารถพินิจอย่างนั้นได้ กรณีเคส(Case)อย่างนั้นเป็นอย่างไร? มันอยู่ที่ลักษณะ อยู่ที่การกระทำว่ามันเป็นอย่างใด? แล้วมันต้องเป็นเจ้าหน้าที่

ในสมัยพุทธกาลนะ ภิกษุณีท้อง แล้วไปหาเทวทัต เป็นลูกศิษย์เทวทัตไป บวชมาแล้วท้อง เทวทัตบอกให้สึก ภิกษุณีนี้ไม่ยอม ไปฟ้องพระพุทธเจ้า บอกว่าไม่มีความผิดๆ ไม่ได้ทำอะไรเลย แต่มันท้อง ท้องขึ้นมาแต่บอกไม่ได้ทำอะไร ไม่ผิด ไปฟ้องพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ารู้แล้ว พระพุทธเจ้ามีอนาคตังสญาณมาก พระพุทธเจ้าตั้งพระอุบาลีเป็นประธาน ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา มีนางวิสาขาด้วย เพราะเป็นภิกษุณี

พระอุบาลีเป็นเอกตักคะเรื่องวินัย เป็นประธาน ตั้งนางวิสาขา แล้วก็ตั้งภิกษุณีขึ้นมาตรวจสอบ ตรวจสอบก็บอกว่านี่ตรวจครรภ์ ครรภ์นี้ เริ่มตั้งครรภ์ตั้งแต่เมื่อไหร่? แล้วอายุครรภ์มีเท่าไร? แล้วบวชเมื่อไหร่? เวลานางวิสาขาวิเคราะห์แล้วบอกว่า ท้องนะ ไม่ผิด เพราะครรภ์นี้ อายุครรภ์มันยาวกว่าก่อนบวช ปฏิสนธิมาก่อนบวช แล้วพอมาบวชขึ้นมา มาท้องอยู่ตอนเป็นภิกษุณี ฉะนั้น เป็นภิกษุณีแล้วไม่ผิด เพราะท้องมาก่อนปฏิสนธิมาก่อนบวช

พอบวชเสร็จแล้วนะ คลอดแล้วนะ รู้สึกภิกษุณีเลี้ยงเด็กคนนี้ แล้วพระเจ้าสุทโธทนะขอไปเลี้ยง หรือว่าเลี้ยงเองนี่แหละ แล้วส่วนใหญ่พวกนี้จะสำเร็จหมด เพราะพวกนี้ส่วนใหญ่แล้วนะ พอลคลอดแล้ว อย่างที่ว่าพอลคลอดมาแล้ว พอโตขึ้นมามันจะมีเขาวนั ปัญหา แล้วชีวิตนี้มันสังเวชใจ พอสังเวชมันสะเทือนใจ พวกนี้จะขอพ่อแม่บวชหมดนะ แล้วส่วนใหญ่จะพ้นจากกิเลส

ฉะนั้น สิ่งที่เราแม่แต่ภิกษุณีท้อง นี่เวลาวินิจฉัยแบบเทวทัต คือว่าเหตุการณ์มันเกิดแล้ว แล้วเห็นว่าท้องแล้ว สึก แต่นางภิกษุณีไม่ยอม เพราะนางภิกษุณีบอกว่าตั้งแต่บวชมาเขাবริสุทธิ์มาตลอด แต่มันท้องได้อย่างไรก็ไม่รู้ แต่เขาบริสุทธิ์จริงๆ ถ้าไม่บริสุทธิ์จริง เพราะพระพุทธเจ้ารู้ไง แต่พระพุทธเจ้าจะการันตีก็ไม่ได้ ฉะนั้นพระพุทธเจ้าถึงตั้งกรรมการขึ้นมา ให้พระอุบาลีเป็นประธาน นางวิสาขาเป็นพระโสคาบัน ให้นางวิสาขาเป็นกรรมการขึ้นมา แล้วตรวจสอบกัน ตั้งแต่อายุครรภ์ ตั้งแต่อะไรนี่

อยู่ในพระไตรปิฎก พระไตรปิฎกมี สุกท้ายแล้วไม่ผิด ไม่ผิดก็ไม่ต้องสึก เห็นไหม เราจะบอกว่า นี่เขาไปลักขโมยหรือเปล่า? เป็นปาราชิกหรือไม่? นี้อย่างนี้เราพูดไม่ได้ เพราะมันยังไม่มีหลักฐาน ไม่มีอะไร เราจะไปว่าอย่างนั้นเป็นอย่างนั้น อย่างนั้นเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ อย่างที่เราพูดขึ้นมาตั้งแต่เริ่มต้น บางเว็บไซต์ หรือบางกรณีเขาให้ใช้ฟรีก็เดือน

เราก็ไม่เคยทำนะ ทำไม่เป็นเหมือนกัน ไม่เคย เข้าเว็บไซต์ไม่เป็น เปิดคอมพิวเตอร์ไม่เป็น เราทำอะไรไม่เป็นเลย ใครจะเอาอะไรมาต้องปัญญาอ่อน ต้องเอามาให้ฟังพร้อม เราถึงจะทำได้ สิ่งที้ออกมาจากคอมพิวเตอร์ต้องเป็นกระดาษมา ให้เข้าเว็บไซต์เข้าไม่เป็น ฉะนั้น โทรศัพทยังกดไม่เป็นเลย (หัวเราะ) ใครจะโทรศัพทมา หนุนๆ เขาต้องวิ่งมาให้ กดอะไรไม่เป็นสักอย่างหนึ่ง คนที่ไม่รู้เรื่องเทคโนโลยีเลย แล้วมาตอบเรื่องเทคโนโลยีมันงงๆ อยู่

ฉะนั้น ถึงบอกว่าบางอย่างเขาให้ใช้ฟรี บางอย่างเขาให้ใช้เป็นกาลเวลา บางอย่างเขาไม่ให้ใช้เลย ใช้อย่างนี้ เพราะมีคนมาปรึกษาเรื่องอย่างนี้เยอะ เราเองเราก็ทำไม่เป็น แต่เราก็ได้ข้อมูลมาอย่างนี้ ฉะนั้น สิ่งใดที่มันจะผิดหรือไม่ผิด

๑. ถ้าเจตนาลัก แล้วการลักนั้นสมเป่าหมาย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๒. มีเจตนาลัก แต่ยังไม่ลัก เสร้าหมองแต่ไม่ขาด เสร้าหมอง

มีเจตนาลัก แล้วเข้าไปลัก ทำจนเป็นของเรานี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่บางคนมีเจตนาลักนะ แต่ยังไม่ได้ลัก คือคิดจะทำ แต่มันยังไม่ได้ทำ คิดจะทำ แต่ทำแล้วไม่สำเร็จก็ไม่เป็น นี่มันมีหลายตัวอย่าง ฉะนั้น สิ่งที้ออกว่า

ถาม : อย่างนี้เป็นการลักขโมยไหม? ถ้าเป็นลักขโมยก็เป็นปาราชิกใช่ไหมครับ

หลวงพ่ : เริ่มต้นอย่างที่ว่า สิ่งที้อันเป็นอบายมุขมันจะไปสู่อบายภูมิ พอเริ่มต้นจากสิ่งที้อันเป็นความเสร้าหมองแล้วมันจะไปไหลไปตามเสร้าหมองหมดเลย ถ้าเราไม่ไปตามความเสร้าหมองนั้น เราตัดชะ เพราะเราบวชมาก็เพื่อความหลุดพ้น ถ้าเราบวชมาเพื่อคุณงามความดี สิ่งใดถ้าเป็นการเสร้าหมอง มันเป็นต่างๆ เราอย่าไปทำมันก็จบใจ ในวินัยก็บอกไว้พร้อมแล้ว

สิ่งที่เขาถามมานี้มันเป็นอย่างนี้นะ แล้วก็พูดอีกแหละ ปัญหาอย่างนี้ถามมาบ่อย
มากเลย ให้อีเรื่องเกมส์ในเว็บไซท์ในคอมพิวเตอร์นี่ ขอชะทีเถอะเนาะ อย่าถามมาอีกเลย
ตอบหลายทีแล้ว เอวัง